

PER KOMMER HJEM.

Dramatisk Skizze i 1 Akt af Adolf Recke.

(1849. Kasino.)

Andantino.

Sofie.

Mel. af E. Horneman.

I.

V. 1. Ved Stranden jeg sid-der saa e - ne og for - ladt, og ser o - ver Sø - en i stjernekla - re Nat, ved
V. 2. Saa højt sad ej Æb - let, at ej det fal - de kan, og sveg mig min Elsk - te, saa dø - de jeg paa Stand, du

1. Stran - den jeg sid - der og drømmer om min Skat saa e - ne og for - ladt. Ja saa e - ne og forladt - Til
2. blaa - nen - de Bøl - ge, som rul - ler i - mod Strand, o! Bøl - ge, rul nu hen til min hjertenskjæ - re Ven! For -

ritard. a

tempo.

1. Kri - gen han drog o - ver Bøl - - ge - o! kun - de jeg ba - re ham føl - ge.
2. tæl ham mit Savn og min Taa - - re! og sig ham, jeg læn - ges saa saa - re.

Allegro moderato.

N. P. Hillebrandt.

Ole.

II.

V.1. Man - ne op i Fart! Ar - bejds - klok - ken ly - der klart, Man - ne er i tjent
V.2. Nu ta'r al - le fat, og vort Ar - bejd gaar saa glat; her vi sam - le Ros,

1. med at faae Ab - sent? Fat - ter med sin Saug, stik - ker af i Lun - te - trav,
2. den skal var - me os. En bli'r gjen - nem - blæst, staar og fry - ser som et Bæst—

2den Gang Chor.

1. Mut - ter kom ga - lant med hans Pro - vi - ant. Først maa Mand - ska - bet skaf - fe
2. En i Sme - den han staar og sve - der Tran. Her staar Ski - bet paa Sta - bel—

1. før - end de lø - be kan om - kaps, Som - me fik sig lidt Kaf - fe og som - me sig fik en Snaps.
2. læn - ges svært at komme af - sted ud at vad - ske sin Sna - bel - og det gør vi an - dre med.

V.3.

Saadan ved I nok
Muntrer sig den faste Stok,
Ja med Slid og Slæb
Under Holmens Chef.
Ugen gaar med Sjou,
Søndag ej paa samme Boug.
Lyder Klokken end
Lyster ingen den.
Somme sidde og pirke
Hjemme med et og andet Smaat—
Somme stikke til Kirke—
Og det er da nok saa godt.

V.4.

Med vor Hjærtenskær
Gaa vi saa til Frederiksber',
Der kan nok det hænds
Bliver Pungen lænds.
Derfor næste Gang
Gaa vi under lystig Sang
Ud og leve frit,
Paa Kalkbrænderi't.
Ingen der bli'r prellat.
Smørrebød har vi med i Papir,
Og paa Østerfælled
Der ender hun med en Svir.